

tilfældigvis sket —, og der bor en Fotograf lige overfor, saa har man ikke Lov til at sige: Kom over i vor Have og tag et Fotografi af os alle sammen. Det er ganske meningsløst, naar man samtidig efter § 7, sidste Linie, kan fylde paa Automater baade Juledag, Pinsedag og Paaskedag, paa hvilke Dage man vil, hele Aaret rundt; ja baade Nat og Dag kan man vist gøre det, bare man ikke anvender fremmed Medhjælp. Med disse af mig paatalte Urimeligheder kan man passende sammenholde § 2 h. og i. og Bestemmelsen om Kirkegaardene, som er omtalt baade af det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller og af det ærede Medlem Hr. Heilesen. Det er ganske meningsløst, naar der, som vi ser det ude ved Vestre Kirkegaard, ligger en hel Række Blomsterforretninger langs Vejen, at Politiet en skønne Dag skal kunne bestemme, at naar der ligger 10, maa der ikke ligge 11.

Da ingen af Partiernes Ordførere har forlangt Udvalg, vil det være ganske omsonst at tænke paa at faa Udvalg nedsat, og saa bliver altsaa Resultatet, at man tager dette Lovforslag og gør det til Lov, skønt det fra alle Sider erkendes at være ganske umuligt. Det kalder jeg uanstændigt.

Pinstrup: De gældende Bestemmelser om Lukketid for Butikker og Lagre o. s. v. er i nogen Maade Følger af en Krigsforanstaltning, der er truffet ligesom saa mange andre ud fra Ønsket om at spare paa Varme og Lys i en vis Tid. Men ellers er det efter min Mening et Udslag af overflødig Lovmageri, naar man giver sig til at lovgive paa dette Omraade, Udslag af en Lyst, som Staten har til at være Formynder, til at gribe ind paa Omraader, som slet ikke kommer Staten ved. Man skulde synes, at naar det er voksne Mennesker, der har etableret en Forretning, maa de selv passe deres Bedrift og have Lov til at handle, med hvem der kommer og vil handle med dem, paa den Tid, da det passer dem. Det ærede Medlem Hr. Heilesen sagde, at Lovforslaget var uklart og var slet. Jeg vil sige: Lad det saa vente, lad det ligge. Det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller sagde, at det var et Kompromis, og det var et slet Kompromis. Det kan jeg ganske tiltræde, men lad os saa undvære det. Der sker jo slet ingen Ulykke, om dette Lovforslag ikke bliver gennemført. Vi gaar bare tilbage til Bestemmelserne om 8-Lukning, og det er da bedre end det her foreliggende. I alt Fald forekommer det mig, at der ved denne Lovgivning kun er taget Hensyn til Sælgerne, men intet Hensyn til Køberne. Dem spørger man slet ikke.

De kan behage at indfinde sig paa det og det Klokkeslæt, hvis de trænger til at købe noget, ellers kan de lade være. Kunden er saadan en nichtswürdig Person, ham bryder man sig ikke om, blot man kan faa nogle Bestemmelser, der passer de handlende. Jeg synes dog, det er praktisk i en Tid, hvor vort Næringsliv har det vanskeligt nok, ogsaa at tage noget Hensyn til den anden Side. Jeg ser, at der er en Række Erklæringer fra forskellige Organisationer, men det er saa at sige alle sammen Handelsorganisationer. Kundeorganisationerne spørger man ikke. Der er ingen Erklæring indhentet fra nogen Landboorganisation, hvad man mener om at lukke Kl. 6—7. Det havde dog været i sin gode Orden, om de ogsaa var blevet hørt.

Som nævnt af en tidligere Taler er den eneste Begrundelse, man kan give for en saadan Lovgivning, Hensynet til Lærlingene og de unge Mennesker, der staar i Butikkerne. De er af en særdeles svag og skrøbelig Art i vor Tid i Modsætning til tidligere. De, der voksede op som Lærlinge, da jeg var Dreng, klarede sig dog meget godt; det er nu voksne og kraftige Mennesker, der ikke har lidt nogen Mên. Men det er jo muligt, at Nutidens Ungdom er saa sart og skrøbelig, at der maa værnes om den ad Lovgivningens Vej. Hvis disse Lærlinge skal have nogle Timer mindre i Butikken, nu vel, saa ordner vi det ved en anden Lov. Vi har jo andre Love, der giver Beskyttelse for Lærlinge. Der kan maaske være noget om, at Slægten er svag, men det andet, synes jeg virkelig, er Lovgivningen fuldkommen uvedkommende. Lad de handlende selv om det. De har jo deres Organisationer. Lad dem i hvert Fag og hver By enes om, naar de vil have aabent eller lukket, eller lad dem lade være at enes derom. Det maa de gøre, som de vil. Skal vi have en Lukkelovgivning, mener jeg, at den Tilstand, vi falder tilbage paa, hvis denne Lov falder bort, er bedre end det her foreslaaede, og derfor ser jeg ikke med nogen som helst Sorg paa, at der ikke kommer noget ud af dette Lovforslag. Det er ganske urimeligt, at man efter den 15. September skal behage at indfinde sig i Butikken inden Kl. 6, ellers er det ikke muligt at gøre nogen Forretning eller Handel. De, der har noget at bestille — og jeg tænker her særlig paa Forholdene paa Landet, og det gælder jo særlig om Sommeren —, skal næsten bruge den hele Eftermiddag for at komme ind til Byen og faa afgjort deres Handler. Det maa naturligvis føre til, at Bønderne handler rundt omkring i Brugsforeningerne, som de har i Landsbyerne, og